

Det var det, der lå til grund for arbejdsgruppens arbejde. Det skulle være saglige hensyn, der var gældende. Men nu kan vi så forstå, at det var statsministeren og indenrigsministeren ikke enige i, og derfor har vi fået hele denne balade, hvor man bryder en aftale fra Venstres side, og De Konservative og Dansk Folkeparti og delvis også De Radikale går med i aftalebruddet.

I Enhedslisten har vi været meget optaget af, at noget af det, der skulle sikres med valgkredsreformen, var, at der ikke var risiko for, at nogle partier kunne få overrepræsentation i Folketinget. Der skulle findes en valgmetode, der gjorde, at ingen blev overrepræsenteret, og det har vi været meget optaget af. Omvendt kunne vi også godt lytte til de argumenter, der kom fra andre partier, og vi var optaget af at være med til at nå frem til enighed.

Indtil i går var der enighed mellem alle partierne om, at der skulle enighed til, hvis der skulle ske ændringer, og derfor sagde vi ja til ændringsforslaget om, at man skal gå over til den d'Hondtske valg måde ved folketingsvalg, fordi der så blev mulighed for at undgå overrepræsentation. Men den enighed kan ikke længere opnås, og derfor kan vi heller ikke længere stemme for ændringsforslaget om at gå over til den d'Hondtske valg måde, men stemmer tværtimod imod ændringsforslaget, fordi vi ikke ønsker en risiko for, at store partier bliver overrepræsenteret.

Vi kan forstå, at Dansk Folkeparti kun er bange for risikoen for, at store partier bliver overrepræsenteret, når der er tale om kommunalvalg, hvor Dansk Folkeparti selv er et af de mindre partier, mens man ikke er spor bange for, at store partier kan blive overrepræsenteret ved folketingsvalg, hvor Dansk Folkeparti regner sig selv som et af de større partier. Men det viser jo bare, hvad det er for en type saglighed, der er afgørende for, hvad man mener i forskellige sager.

I debatten i dag har Venstres ordfører og også Dansk Folkepartis ordfører sagt, at man i høj grad skal lytte til høringsvar. Jeg kunne godt tænke mig, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti noget oftere lyttede til høringsvar. Til terrorpakken, som vi skal behandle senere, er der kommet masser af høringsvar, som siger, at det, man begiver sig ud i, er frygtelig risikabelt, at det er et voldsomt angreb på retssikkerheden, og at man er på vej mod politistatsmetoder. Men Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har ikke ønsket at lytte til de høringsvar, så konklusionen må altså være, at man kun lytter

til de høringsvar, som man kan bruge, og ikke til de høringsvar, som man ikke kan bruge til noget, alt ud fra ens egne holdninger.

Kl. 18.10

Dertil kommer, at når man har et sådant puslespil, som valgkredses geografi er udtryk for, risikerer man, at hvis man løser ét problem, skaber man en masse andre, og det er jo netop det, der sker med de sidsteøjebliksændringer, som Venstre nu kræver at få stemt igennem, og som De Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale lægger stemmer til. Det skaber andre problemer, for som det også har været fremme i debatten, får de kommuner, der bliver berørt af de nye problemer, man skaber, ikke ordentlig mulighed for at blive hørt, før tingene bliver vedtaget. Det er i sig selv et problem, men det kan man jo håbe kan rettes op på et senere tidspunkt.

Men det helt grundlæggende er altså, at vi her får cementeret, at man ikke kan stole på Venstre, når man har indgået en aftale. Man kan ikke regne med, at en aftale, der er indgået med Venstres gruppeformand, holder, og man kan ikke regne med, at Venstre står ved en aftale, som Folketingets formand, der selv er medlem af Venstre, har indgået. Folketingets formand vil selvfølgelig selv stå ved sin aftale, men Venstre mener altså, at man roligt kan underløbe Folketingets formand, og det siger noget om, hvor lidt autoritet Folketingets formand efterhånden har tilbage, når hans eget parti ikke mener, at man behøver at holde en aftale, man har indgået med ham. Men når vi arbejder i Folketinget fremover, må vi altså tage bestik af, at vi ikke kan stole på, at vi har en aftale med Venstre, for de kan løbe fra den, hvis det passer dem. Det må jo være det, der er resultatet af dagens debat.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker ministeren ordet? Så går vi til anden runde, men først er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvis vi nu tager udgangspunkt i det, fru Line Barfod siger, altså at der er indgået en aftale, hvorfor kan man så ikke stole på Enhedslisten?

Det er således, at i den beretning, der er afgivet, er der opstillet to modeller for at forhindre, at betingelserne for at få kredsmandater forrykkes. Der er lavet en model 1 og en model 2, som man kan vælge imellem, og det, vi gør i dag, er, at hvis vi siger ja til ændringsforslag nr. 2, ind-